№ER 153.

ПРИБАВЛЕНІЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO.

Вильна. Вторникъ 12 *Іюля* — 1838 — *Wilno. Wtorek* 12 *Lipca.*

11 Дня.	Утро.	27 дюй 5,4 лин.	+ 10,0	З. слабый.	Пасм., послѣ дождикъ.
	По полудни.	27 — 5,5 —	+ 12,4	СЗ. —	Облака, дождь.
	Вечеръ.	27 — 5,6 —	+ 11,3	З. —	Пасм. дождь.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

I Объявленіе.

1. Государственный Заемный Банкъ до марта мѣсяца 1828 года на капиталы внесенные въ оный выдавалъ билеты писанные на простой бумагѣ съ сургучными печатями. Какъ билеты сіи, по коимъ капиталы еще не истребованы, могли, чему уже встрѣчались примѣры, притти въ ветхость, и написанное въ оныхъ чернилами стереться, или истребиться разными случаями, а печати изгладиться, то Государственный Заемный Банкъ приглашаетъ имѣющихъ билеты, выданные до Марта 1828 года, какъ на имѣна частныхъ лицъ, такъ и на неизвѣстнаго, предъявить оные въ сей Банкъ, предъ наступленіемъ годовыхъ сроковъ на заключающіеся въ нихъ капиталы, для полученія вмѣсто упомянутыхъ другихъ билетовъ нынѣшней формы; а буде оные билеты находятся въ какихъ либо Присутственныхъ мѣстахъ въ залогѣ, или по другимъ причинамъ, то объявить о томъ Банку. Для таковаго предъявленія въ Заемный Банкъ билетовъ, по Мартъ 1828 года выданныхъ, объявленія объ нихъ, если находятся въ Присутственныхъ мѣстахъ, назначается двухъ-годовый срокъ, считая съ 1 Іюля сего 1838 года, т. е. по 1 Іюля 1840 года; но еслибы кто пожелалъ до истеченія сего срока получить по означеннымъ билетамъ капиталъ или проценты, то оные будутъ отпущены согласно съ Банковыми правилами, съ выдачею, если капиталъ или часть онаго оставленъ будетъ въ Банкѣ, билетовъ по нынѣшней формѣ.

О вѣрности засвидѣтельствовалъ: Начальникъ Отдѣленія Ламанскій.

Вѣрно: Управляющій Канцеляріею Надворный Совѣтникъ К. Козловскій. (804)

II Вызовъ.

1. Волынской Губерніи отъ Острогскаго Уѣзднаго Суда объявляется, дабы наслѣдники и родственники умершей въ деревнѣ Хреновѣ (состоящей въ Острогском Уѣздѣ) помѣщицы Людвики урожденной Скржинской по первому браку Бентковской, по второму Злотолинской а по третьему и послѣднему Горлинской, какъ то, Скржинскіе или Гуменецкіе, Харлинскіе и прочіе если гдѣ находятся, а такъ же наслѣдники Сигизмунда или Бенедикта Вентковскаго отъ сестры ихъ Юліанны по мужьяхъ Дуниновой и Ледоховской, въ особенности Дунины и прочіе, явились въ сей Судъ, для расправы по тяжебнымъ дѣламъ, заведеннымъ въ семъ Судѣ помѣщиками Викторіею и Изыдоромъ Горлинскими, да Павлиною Каневскою и прочими, о денежныхъ претензіяхъ требующихъ удовлетворенія съ имѣнія оставшагось послѣ оной Людвики Горлинской и Сигизмунда Бентковскаго; не пропуская узаконеннаго срока: въ которыхъ дѣлахъ на будущей каденціи начатся имѣющей 20 Іюля, будетъ исполняться коммуникація документовъ, а послѣ истеченія срока опубликованію послѣдуетъ окончательное разрѣшеніе. Іюня 28 дня 1838 года.

За Судью Засѣдатель Викентій Вигура.
Секретарь Андрей Скальскій.
Повытчикъ Аполонъ Сарнацкій. (791)

2. Отъ Слонимскаго Уѣзднаго Суда объявляется, что ГГ. наслѣдники умершаго Председателя Государственнаго Совѣта Действительнаго Тайнаго Совѣтника Графа Николая Николаевича Новосильцова родной братъ Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ Иванъ Николаевичь, и родной племянникъ Тайный Совѣтникъ Сенаторъ и Кавалеръ Василій Сергѣевичь Новосильцовы, въ присланныхъ 21 Іюня сего 1838 года въ сей Судъ прошеніи, объявленіи и поколенной росписи доказывая что они суть единственными ближайшими наслѣдниками, послѣ умершаго Графа Николая Николаевича Новосильцова и увѣдомляя, что осталось имѣніе заключаееся въ движимости и въ суконной фабрикѣ состоящей Гродненской Губерніи въ Городѣ Слонимѣ и въ Уѣздѣ; объявили: во 1-хъ что изъ нихъ Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Иванъ Новосильцовъ до приведенія всѣхъ долговъ Графа Новосильцова въ извѣстность въ распоряженіе по наслѣдству невступаетъ до даннаго на то законнаго времени, о чемъ и въ Санктъ-Петербургскихъ вѣдомостяхъ въ номерѣ 113 въ Маіѣ мцѣ сего года публиковалъ, а Г. Сенаторъ Василій Сергѣевичъ Новосильцовъ озабочиваясь соблюденіемъ возможной пользы по наслѣдству, и опасаясь чтобы на-

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

I Ogłoszenia.

Pożyczkowy Bank Państwa do miesiąca Marca 1828 roku na kapitały doń wniesione, wydawał bilety pisane na prostym papierze z pieczęciami na laku. Ponieważ bilety te, których kapitały nie są jeszcze zwrócone, mogły, czego już były przykłady, zwątleć, a to co na nich było napisano atramentem zetrzeć się albo zniszczeć różnemi przypadkami, a pieczęci zgładzić się, przeto Pożyczkowy Bank Państwa wzywa posiadających bilety, wydane przed marcem 1828 roku tak na imie osób prywatnych, jako i bezimienne, przedstawić je do tego Banku, przed nadeyściem rocznych terminow na zawierające się w nich kapitały, dla otrzymania zamiast pomienionych, inszych biletow formy teraźnieyszey; a jeżeli bilety znaydują się w jakichkolwiek mieyscach urzędowych w ewikcyi, albo dla innych przyczyn, tedy objawić o tém Bankowi. Dla takowego przysłania do Pożyczkowego Banku Państwa biletow, do marca 1828 roku wydanych, i uwiadomienia o nich, jeżeli się znaydują w mieyscach urzędowych, naznacza się dwuroczny termin, od 1-go lipca teraźnieyszego 1838 roku, to jest do 1 go lipca 1840 roku; ale jeżeliby kto chciał przed upływem tego terminu, otrzymać za temi biletami kapitał albo procenta, tedy będą one wydane zgodnie z prawidłami bankowemi, z wydaniem, jeżeli kapitał albo część jego zostawione będą w Banku, biletow formy teraźnieyszey. Lipca 10 dnia 1838 roku. (804)

O zgodności zaświadczył: Naczelnik oddziału *Łamański.*

Zgodnie: zarządzający Kancellaryą, Radca Dworu K. *Kozłowski.*

II. Wezwanie.

Wołyńskiey Gubernii od Ostrogskiego Powiatowego Sądu ogłasza się, iżby sukcessorowie i krewni zmarłey we wsi Chrenowie (położoney w Ostrogskim powiecie) obywatelki Ludwiki z domu Skrzyńskiey, w pierwszém zamęźciu Bentkowskiey, w powtórném Złotolińskiey, i w trzeciém i ostatniém Gorlińskiey, a mianowicie: Skrzyńscy lub Gumienieccy, Charlińscy i inni, jeśli gdzie znaydują się, tudzież sukcessorowie Zygmunta lub Benedykta Bentkowskiego z siostry ich Julianny po mężach Duninowey i Ledochowskiey, w szczególności Duninowie i inni, przybyli do tego Sądu, dla rozprawy w sprawach wprowadzonych do tego Sądu przez obywateli Wiktorego i Izydora Gorlińskich, tudzież Paulinę Kaniewską i innych, o pieniężne pretensye, wymagających zaspokojenia z majątku pozostałego po Ludwice Gorlińskiey i Zygmuncie Bentkowskim, nie opuszczając prawnego terminu, w jakowych sprawach na następującey kadencyi zacząć się mającey 20 lipca, będzie się spełniała kommunikacya dokumentow, a po upłynieniu terminu opublikowania, nastąpi ostateczna decyzya. Czerwca 28 dnia 1838 r.

Za Sędziego Assesor Wincenty Wigura.
Sekretarz Andrzey Skalski.
Powytczyk Apollon Sarnacki. (791)

Od Słonimskiego Powiatowego Sądu ogłasza się, iż PP. sukcessorowie zmarłego Prezydenta Rady Państwa Rzeczywistego Radźcy Taynego Hrabiego Nikołaja Nikołajewicza Nowosilcowa, rodzony brat Rzeczywisty Radzca Stanu i Kawaler Jan i rodzony synowiec Radzca Tayny Senator i Kawaler Bazyli Siergiejewicz Nowosilcowie, w przysłanych 21 Czerwca ninieyszego 1838 roku do tego Sądu prośbie, ogłoszeniu i tablicy genealogiczney dowodząc, że oni są jedynemi naybliższymi sukcessorami po zmarłym Hrabi Nikołaju Nikołajewiczu Nowosilcowie i uwiadamiając, że pozostał majątek składający się z ruchomości i sukienney fabryki położony Grodzieńskiey gubernii w mieście Słonimie i powiecie, objawili: 1) że z nich Rzeczywisty Radzca Stanu Jan Nowosilcow do wyjaśnienia wszystkich długow Hrabiego Nowosilcowa w rozporządzenie sukcessyi niewchodzi do dozwolonego na to prawnego czasu, o czém też w Sankt-Petersburskich gazetach w N. 113 w miesiącu maju ninieyszego roku publikował a P. Senator Bazyli Siergiejewicz Nowosilcow dbając o zachowanie ile możności, wszelkich jak tylko można pożytkow z sukcessyi i bojąc się, iżby znaydując się bez gospodarczey administracyi majątek nieprzyszedł do zupełney ruiny, wstępuje w possesyą onego; 2) że wzywają i proszą wszyst-

ходясь безъ хозяйственнаго управленія имѣніе непришло въ совершенное разстройство вступаетъ во владѣніе онаго; во 2-хъ что вызываютъ и просятъ всѣхъ тѣхъ, которые имѣютъ собственноручно подписанныя покойнымъ Графомъ Новосильцовымъ обязательства, лабы таковыя представили въ Слонимскій Уѣздный Судъ для полученія законнаго удовлетворенія; въ 3-хъ какъ съ одной стороны дѣйсвительныя долги оставшіеся послѣ покойнаго наслѣдникамъ известны, такъ известно имъ и то, что покойный Графъ на занятіе долговъ не давалъ никому никакой довѣренности, а потому наслѣдники не примутъ къ удовлитворенію обязательства неподписаннаго покойнымъ Графомъ Новосильцовымъ; въ 4-ыхъ что наслѣдники призываютъ всѣхъ тѣхъ, которымъ отъ покойнаго Графа Новосильцова поручены были надзоры и управленіе какъ Слонимской економіи, такъ и фабрикъ въ Слонимѣ заведенныхъ, и которые завѣдывали всѣми доходами и всемъ имуществомъ здѣсь же находящимся, дабы они всѣ свои отчеты, регистры, находнщіеся при нихъ наличныя деньги, документы, представили немедленно въ Слонимскій Уѣздный Судъ, въ которомъ для свѣдѣнія кредиторовъ покойнаго должна послѣдовать судебная повѣрка всехъ сказанныхъ отчетовъ, потому, что въ ведомствѣ сего Суда находится достояніе покойнаго истца, употребляемыя въ дѣлахъ какъ по економіи такъ и по Слонимскимъ фабрикамъ, для того просили учинить публикацію отъ Суда, какъ о состояніи ихъ ГГ. Новосильцовыхъ послѣ смерти Графа Новосильцова ѣдинственными наслѣдниками, такъ и о явкѣ въ сей Судъ въ узаконенный срокъ кредиторовъ и должниковъ покойнаго, первыхъ съ законными документами на должныя имъ суммы, а послѣднихъ съ платежемъ должныхъ ими покойному Графу Новосильцову денегъ, что симъ исполняется. Іюля 30 дня 1838 года.

Засѣдатель Загоскинъ.
За Секретаря Нелюбовичъ. (775)

kich tych, którzy mają własnoręcznie podpisane przez zmarłego Hrabiego Nowosilcowa obligi, ażeby takowe złożyli w Słonimskim Powiatowym Sądzie dla odebrania prawney satysfakcyi; 3) jak z jedney strony rzeczywiste długi pozostałe po śmierci, sukcessorom są wiadome, tak wiadomo im i to, że zmarły Hrabia na zaciąganie długow niedawał nikomu żadney plenipotencyi; a zatém sukcessorowie nie przyymą do zaspokojenia żadnego obligu niepodpisanego przez zmarłego Hrabiego Nowosilcowa; 4) że sukcessorowie wzywają wszystkich tych, którym przez zmarłego Hrabiego Nowosilcowa oddane były w dozor i administracyą tak Słonimska ekonomia, jak i fabryki w Słonimie założone, i którzy zawiadowali wszystkiemi dochodami i całym majątkiem tamże znaydującym się, ażeby oni swoje sprawozdania, regestry, znaydujące się przy nich gotowe pieniądze i dokumenty, złożyli niezwłócznie w Słonimskim Powiatowym Sądzie, w którym dla wiadomości kredytorow zmarłego powinno nastąpić sądowe sprawdzenie wszystkich przytoczonych sprawozdań, dla tego że w wiedzy tego Sądu znayduje się spadek zmarłego powodu, używany w interessach tak ekonomii jak i Słonimskiey fabryki; dla tego upraszali o uczynieniu publikacyi przez Sąd, jak o zostawaniu PP. Nowosilcowych po śmierci Hrabiego Nowosilcowa jedynemi sukcessorami, tak o przybyciu do tego Sądu w prawnym terminie kredytorow i debitorow zmarłego, pierwszych z prawnemi dowodami na należne im summy a ostatnich z opłatą należnych od nich zmarłemu Hrabiemu Nowosilcowemu pieniędzy, co się ninieyszém spełnia. Czerwca 30 dnia 1838 r.

Assesor Zahoskin.
Za Sekretarza Nielubowicz. (775)

Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI.

1. Łucki Rzymsko-Katolicki Duchowny Konsystorz słuchał prośby W. Natalii z Frebingów, W. Jana Lepina Kapitana Legii Honorowey żony, do Sądu tego Konsystorza dnia 17 miesiąca Czerwca roku teraźnieyszego 1838 przyniesioney, w następującey treści. Prosząca w roku 1828 weszła w związek małżeński z Kapitanem Legii Honorowey Janem Lepinem, jakowy związek miała sobie błogosławiony przez Wikaryusza Kościoła Parafialnego Cudnowskiego JX. Michała Tarczanowskiego. Ze zaś tenże Jan Lepin, mąż proszącey, duchem woyskowym napojony, przemieszkawszy tylko z proszącą lat dwa, w 1830 roku opuścił oną, i przyłączył się do zamieszek rewolucyynych Polskich; przeto, taż prosząca w celu uwolnienia się od takowego związku małżeńskiego z pomienionym Lepinem, zaniosła o to do Sądu tego Konsystorza dnia 13 Grudnia 1833 roku prośbę, i otrzymała na takową rezolucyą dozwalającą czynienia w tém, krokami prawem wskazanemi. A ponieważ niewiadomo jest powódce, dokąd po sekretném opuszczeniu żony, skrył się mąż jey Jan Lepin, i czyli zostaje przy życiu lub nie? Zatém prosi Sądu Konsystorza o nakazanie w Dyecezyi Łuckiey po kościołach parafialnych o jey mężu Janie Lepinie z ambon publikacyi, tudzież skommunikowanie się o nakazanie takoweyże i po innych Dyecezyach w Imperium Rossyyskiém; niemniey podanie urzędowne dla publicznego ogłoszenia i do Gazety krajowey kosztem proszącey. Tenże Jan Lepin przymiotów charasterystycznych jest następnych: wzrostu średniego, włosow bląd, oczu siwych, nosa miernego, twarzy ospowatey, pociągłey i na nogę prawą nalega, lat od urodzenia 55-ć mający. Po czém P o s t a n o w i ł: Duchowieństwu Dyecezyi Łuckiey uczynienie trzy-krotney zwyczayney z ambon o Janie Lepinie publikacyi przez Dziekanow Powiatowych nakazać, i tychże do raportowania o skutku zobowiązać. A o dopełnienie podobneyże publikacyi i po innych Dyecezyach w Imperyum Rossyiskiém exystujących, do Konsystorzow Rzymsko-Katolickich i Greko-Unitskich uczynić kommunikacye i zawiadomienia, o skutku upraszać, tudzież do Gazety Kuryera Litewskiego dla trzy-krotnego o tém ogłoszenia, kosztem strony podać. Dat w Łucku dnia 24 czerwca 1838 roku.

Oficiał Łucki Prałat Archydyakon Katedralny Łucki X. Marcin Krzyżanowski.
Wobowiązku Sekretarza Julian Sikorski.
Regestrator Antoni Leszczyński. (787)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

1. Dnia 9-go Julii zbłąkał się pies wyżeł szerści siwey z plamami kasztanowatemi, mający dwa na głowie od wyparzenia znaki, na których szerści niema: jeden na środku głowy, drugi nad prawém uchem, po czém najłatwiey da się poznać. Ktoby takowego dostawił lub o nim dał wiedzieć do domu W. Regenta Lewikowskiego pod N. 172 na Trockiey ulicy położonego, oprócz wdzięczności, odbierze od właściciela tam mieszkającego przyzwoite wynagrodzenie. (802)

P o z w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą. etc. etc. etc.

3. Wysoce Urodzonemu Xięciu Alexandrowi Radziwiłłowi Porucznikowi Regimentu Kiryssyerow Woysk Austryackich, pozew przed Sąd Potwy Wileński na kadencyą Juniową czyli Sto Trojecką i po niey następną z instancyi Ur. Wasila Siemianowicza Jukiczewa odstawnego Generała Woysk Rossyyskich i Kawalera w referencyi do dowodow u Sądu złożyć się mających i do pozwu (jaki in ordine aresztu przed Sąd Kommissyi Prokuratorowi massy po-Radziwiłłowskiey, gdzie wszelki fundusz obżał. Xięcia Radziwiłły, na którym ewikcya opisana, znayduje się, podany został), wynosi się o to. Iż gdy obżałny Xiąże Radziwiłł za własnoręcznym obligiem 1832 aug. 21 wydanym i tegoż roku X-bra 7 w aktach właściwych oblatowanym i listem także własnoręcznym teyże daty potwierdzonym, a dopiero drogą przelewu do żałgo doszłym zawiniwszy summy czer. zł. 4,000 nie raczysz opłacić; przeto żałcy zmuszony działać prawnie pozywa i następne zakłada p r o ś b y: o sądzenie summy czer. zł. 4,000 z procentami i expensami prawnemi z inekwitacyą ad extenuationem do wszelkich obżał. funduszow jakie w massie Radziwiłłowskiey znaydują się, a na które i areszt założony został, a w porządku skutkiem onego aby za całkowitą przysądzić się dla żałgo mającą należność domierzona została satysfakcya o zobowiązanie Prokuratora do Kommissyi Radziwiłłowskiey odniesienia się lub wolności udania się o to samemu żałmu zostawienia. S. M. Z. (742)

ВИЛЬНА, Типографія А. Марциновскаго. Печатать дозволяется Іюля 12 дня 1838 г. Цензоръ Стат. Сов. и Кав. Левъ Боровскій